

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marțea, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:
Administrațiunea tipografiei archidieceșan, Sibiu, strada Măcelarilor 47,
și la expedițiunea de inserțiuni Haasenstein & Vogler in Viena, Praga, Budapesta etc. etc.
Correspondențele sânt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român“, strada Măcelarilor Nr. 37.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicaji nu se înapoiează.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Nr. 1412 Scol.

Cerculariu

catra toti inspectorii districtuali si invetiatorii dela scólele confesionali gr. or. romane din archidieceș'a Transilvaniei.

Coformu regulamentului pentru tienera cursurilor supletorie, votatu de sinodulu archidieceșanu la an. 1875 pentru tienera acelor'a in a. c. 1878 se dispune si ordina precum urméza:

I. Materiile de pertractatu voru fi urmatóarele:

1. Computulu dupa sistemulu metricu.

2. Limb'a materna (gramatic'a) in scólele populari.

3. Instituirea gradinei de scóla dupa cartea intitulata „Pomaritul“ de profesorulu seminariulu Dim. Comsi'a.

4. Intrebarea: cum si in ce modu s'aru poté infintia reuniuni invetiatoresci?

5. Impartirea timpului si a materialului se lasa la dispositiunea respectivului conducatoriu.

6. In órele libere se voru face deprinderi in cantari si gimnastica.

II. Cursurile supletorie voru tiené 10 zile, incependu dela 16 Augustu pana inclusive 25 Augustu st. v.

III. Cercurile cursurilor, precum si conducatorii cursurilor sunt si remanu pe anulu curentu, precum urméza:

1. Cerculu Sibiu, conducatoriu directorulu scólei capitale in Resinari, Ioanu Metiu.

2. Cerculu Alb'a-Iuli'a, conducatoriu invetiatoriulu primariu din Branu, Teodoru Popu.

3. Cerculu Dev'a, conducatoriu directorulu scólei din Hatiegu, Basiliu Florianu.

4. Cerculu Idicelu, conducatoriu parochulu de acolo, Galathionu Siagau.

5. Cerculu Cosiogn'a, conducatoriu parochulu de acolo, Theodoru Ciortea.

6. Cerculu Brasiovu, conduca-

toriu directorulu scólei nóstre normale de acolo, Georgiu Belissimu.

7. Cerculu Sighisióra, conducatoriu capelanulu si invetiatoriulu Dimitriu Moldovanu.

8. Cerculu Abrudu, conducatoriu invetiatoriulu de la scól'a normala din Bradu, Nicolau Aronu.

9. Cerculu Fagarasiu, conducatoriu parochulu din Gridu, Iacobu Urdea.

10. Cerculu Desiu, conducatoriu invetiatoriulu din Borgo-Prund, Iacobu Onea.

Incatu pentru cerculu Sibiuulu se observa, cá pre langa conducatoriulu numitu mai in susu, profesorulu seminariulu Dimitriu Comsi'a va tiné prelegeri practice pentru instituirea gradinilor de scóla.

IV. Fie-care invetiatoriu pana in 1 Augustu a. c. st. v. va avé se se inscintieze la inspectorii districtuali de scóla (protopresbiterulu concernentu) si se arete, cá la care din cercurile cursurilor supletorie voiesce a luá parte.

V. Inspectorerele districtuale va face o consemnare despre toti invetiatorii din tractulu seu, impartindu-i dupa cercurile, in cari s'au declarat a luá parte la cursurile supletorie, insemnandu si aceea, deca vre-unu invetiatoriu din ori ce cauza n'aru poté luá parte la aceste cursuri.

Pe bas'a acestei consemnari va dispune in comunele respective a se face colecte de bani pentru acoperirea diurnelor de cate 50 cr. pe di, si incatu sum'a receruta pentru acelu scopu nu s'aru poté acoperi din colecte, aceea cu incuviintiarea comitetulu parochialu, se se suplinésca din fondurile scolastice, unde ecisutu, séu chiar si din averea bisericesca.

Aceste consemnari dimpreuna cu banii ce aru incurge se se substérna acestui consistoriu celu multu pana in 10 Augustu a. c. st. v., spre a se poté distribui si trimite diurnele in drépta proportiune.

VI. Conducatorii cursurilor voru primí diurne 1 fl. 20. cr. pe di, cári

se voru dá din banii pusi la dispositiunea consistoriulu din partea sinodulu spre scopuri scolastice.

Inspectorii districtuali voru dispune, in catu va fi prin putintia, incuarterarea gratuita a invetiatorilor la crestini nostri din loculu, unde se tienu cursurile supletorie.

Consistoriulu archidieceșanu astépta dela invetiatori, ca cumpanindu bine inalta loru chiemare, se grabésca a se folosi de tóte ocaziunile, prin urmare si de ocaziunea acestoru cursuri supletóre, spre a progresá in cuaficatiunea loru de adeverati educatori ai tinerimei scolastice.

Instructiunea pentru conducatorii cursurilor supletorie s'a comunicatu prin cerculariulu de aici din 15 Iuliu 1875 Nr. 1522; aceeași instructiune remane in vigóre si pentru cursurile din acest anu, cu schimbarea termini loru, ce s'au aretatu mai in susu.

Din siedinti'a consistoriulu archidieceșanu ca senatu scolaru tienuta in Sibiu la 6 Iuliu, 1878.

Pentru Escelenti'a Sa D-lu archiepiscopu si metropolitu:

Nicolau Pope'a m. p.,
Archimandritu si vicariu archiepiscopescu.

Sibiu, 19/31 Iuliu.

Doué eveneminte am inregistrat in revista nóstrá din urmá, améndoué destul de momentóse de a nu le trece cu vederea ca pe nisce întemplári de di. Unul este așezarea principelui de coroná in castelul regal al Boemiei și altul intrarea trupelor austro-unguresci in Bosnia.

Evenementul cel dintáiu, dupá infáșisirea lui esterióra, s'ar páre a nu avé altá insemnătate decât plăcerea sau dórá trebuința principelui de coroná de a se deprinde in chivernisirea economiei sale. Cel de al doilea, o implinire a unei sarcini luate de imperáție asupráși dela congresul din Berlin.

In impregiurările de față a le imperáției austro-ungare améndoué vor

avé urmári de mare intensivitate politicá. Dualismul reinnoit încă pe dece ani înainte este pus in alternativa de a se consolida sau de a face loc unei transacțiuni nóuě, conform aspirațiilor multor popóre din monarhie.

Fiindcă in politicá simțemintul are fórté puținá trecere, nu vom judeca evenemintele din cestiune după dorințele nóstre. Minteá vom căuta mai întâiu să o ferim de tóte inriurințele cari i-ar poté întuneca judecata și apoi să ne dăm sama la ceea ce este cu puțință după calculi omenesci a ne aduce viitoriul.

Trecutul monarhiei de douăzeci și opt de ani încóce ni s'ar páre a ne da drept la a dóua parte a alternativei, adecá că sântem in ajunul unei transacțiuni nóuě, care să se termine cu o schimbare de sistem politic. Dacă considerám însă cá la o astfelu de transacțiune se cer elemente fórté puternice, cari să fie in stare a o pune in mișcare și a o realiza, trebuie, din capul loculu, cel puțin pentru acum, a renunța la o așteptare de natura acésta. Elementele din cestiune in ceea ce privesce láuntru monarhiei, și dacă nu am poté dice cá lipsesc cu totul, ele ni se par nesuficiente pentru o operá așa grea. Cele din afará sânt atât de subtrase prevederei omenesci, încát nici diplomații cei mai deprinși nu pot calcula cu siguritate cu ele.

Probabilitatea cea mai mare este așa dará pentru consolidarea sistemulu de astádi și este de cređut cá améndoué evenemintele de cari vorbirám mai sus vor influința spre acest sférșit. Modificările in periferia sistemulu actual sânt posibile; ele însă nu alteréză fondulu, adecá temelul sistemulu.

Încá in timpul infintării acestui sistem, dincolo de Laita, era aprópe ca pentru unele țeri să se creze o pozițiune cam cum este cea a Croației dincóci de Laita. Nerábdarea Cechilor din Boemia și Moravia și a Slovenilor din Carinția și Carniola: pre-

FOIȚA.

Lui Vasile Alecsandri.*)

Latina Gintá e reginá,
Intr'ale lumii Ginte mari.
Ea pórtá 'n frunte-o stea divină,
Lucind prin timpii seculari.

Așa ai dis puternic, cântând, dela Mircești Privighitóre dulce, a limbei românesci!
Și inimile nóstre, săltatau de mândrie,
La falnica-ți cântare. Isvor de poesie
Ce-ai mângâiat cu versu-ți al României sin,
Și astăzi ești podóbá a neamulu Latin!
Menit ai fost de fire, cu dorul teu ferbinte,
Purtând fáclia minții să mergi tot înainte,
Lăsând luminá 'n urmá-ți și 'n jurul teu scânte
Spre care viitoriul să 'ndrepte pașii sei!
Ursita-ți e mărétá, chemarea ta e sfântá,
Și țera cea frumósá ce doinele îți cântá,
— Odor prea scump, — la sinu-i cu drag te-a legánat,
Și sórta ta, poete, de sórta-i, a legat!

*) Aceste versuri au fost împárite in foi sburátóre pintre óspeții banchetulu dat in 2 Iunie de un mare numér de cetățeni din București in onórea cântátoriulu ginte latine.

Cáci îndelung fu roabá — ea, cuib de vitejie —
Și tu cântatá singur, pe mândra ei câmpie;
Ea, ađi e liberatá de jugul cel străin,
Ear cântul teu e cântul tot némulu Latin!

Dar ascultați, un freamét, din munte până 'n vale,

S'aude lin și dulce, e versul doinei tale,
Fermecátóre șóptá, ce-a alinat ușor,
A nóstre suferințe, cu tainicul teu dor.
In vremile amare, de gróznică urgie
Povestile-ți bétrâne, de dalbá vitejie,
Îmbárbátatau inimi și 'n suflete au pus
Al mângâerii balsam și pacea au adus.
Cu drag și lung privit'am steluța-ți iubítóre,
Cules'am in dumbrave, mánunchi de lácrámióre,

Veđutam, iar cu tine, Bosforul strălucit,
Veneția, Alhambra, Oceanul nesfírșit;
Visatam visuri multe și dulci și fericite!
Legende mult doióse, Pasteluri smálțuite,
Comori de frumusețe, de pe-al Moldovei plaiu,

Ce-ți farmecá simțirea, visându-te in raiu!
Și in ziua când la luptá eșitau pentru țérá,
Oștenii nostri mândri și dușmanu 'nfruntará
Ai buciumat in lume, prin falnicul teu cânt:
Ce-au fost, ce vor fi iará și astăzi cine sânt!

Privesce împrejuru-ți, acei ce te admirá
S'au înfrájit cu gândul ș'aicea se unirá
Să te serbátórescă, privindu te cu dor,
Icóná strălucitá a scumpei țerii lor!
Ear la acéstá mândrá, frumósá serbátóre
Și in mijlocul atátor prinóse și odóre,
Ce-aduc României, astăzi, poetulu Latin;
Cu slaba mea cântare, acest páhar închin!
(„Convor. titerare.“)

D. C. Olánescu.

Jertfa scolarilor.

„O órá 'ntrégá a trecut,
Báiatul nu-mi mai vine;
La scólá dór e reținut,
De-și se pórtá bine.
Mě duc se vėd, ce s'a 'ntemplat,
Cáci sum neliniscita!“ —
O mama dice, și 'n sburat
La scólá e sosita.

Scolarii șed in clasa lor
Și cântá voinicesce,
Și 'n vesel chor și ciorobor
Fac scame bárbătesce.

Cáci astfel seama și-au fost tras
S'ajute și ei țera:
O órá 'n di e de rémas
La lucru 'n scóla séra!

Și sărutând pre fiul seu
C'o lacrimá ferbinte,
Ea dice: „Da, cu Dumneđeu,
Lucrézá înainte;
Și scama, ce veți face voi
Cu mâni nevinovate,
La toți, cari sufer pentru noi,
S'aducá sánătate!“

Eugen Silvan.

* („Cântul ginte latine“),
poesia de V. Alecsandri, musica de
Maestro Marchetti. Reducțiune pentru
piano. București-Gebauer. Prețul ca.
80 cr. v. a. Iacá și frumósá musicá a
imnulu latin.

cum și a ultramontanilor din Tirol, au alterat pentru atunci realizarea acelei idei și după cum se scie, vrând nevrând, bine rău, toate țările au fost trase fără de nici o considerare în senatul imperial după cum este el astăzi în ființă. Pentru că tocma pe când (în 28 Februarie 1867) Cechii emisera un manifest electoral, prin care provocau poporul să aleagă iarăși pe acei dela cari sperau că vor face opozițiune lucrurilor ce erau în curgere, pe atunci archiducele Carol Ludovic merge la Praga spre a cerceta pe împăratul Ferdinand, în realitate însă, a influința asupra proprietarilor mari ai Boemiei să aleagă în înțelesul sistemului ce se inaugura. Urmările au arătat că majoritatea cehică care cu puțin mai înainte era 156 contra 76 voturi s'a schimbat într-o minoritate de 179 contra 209 voturi. Proporțiunea de voturi s'a mai schimbat de atunci, însă nu în favorul opozițiunii sistemului dualistic.

Astăzi dacă va fi ca ducerea principelui de coronă la Praga să aibă vre-o înriurintă politică, nesmintit că o va avea. Nu credem însă că înriurinta va fi pentru resturnarea sistemului.

De intrarea trupelor imperației în Bosnia încă vedem că se începse unele speranțe în direcțiunea unor schimbări de sistem politic. Dintr'un manifest electoral al Croaților, publicat în zilele aceste, înse se vede, că Croații sunt departe de a deduce din evenimentul acesta vre-o schimbare în sistemul dualistic de stat. „De nici o parte a monarhiei dice manifestul, n'a fost vre-o luptă hotărîtore în contra formeii dualistice de stat. De aceea deputații Croației au potrivit voturile lor în afacerea acesta privințelor financiare și economice ale țerei (Croației), nici decum înse privințelor politice, cari n'ar fi dus la alt scop decât a pune Croația între Austria și Ungaria ca între două petri de mără, spre a o strivi, sau între două curenți, spre a o acoperi cu undele sale“. „Nici Austria nici Ungaria nu ar suferi, nu ar permite astfel de idei, prin care deputații Croației, hotărînd majoritatea cu vre-o câte-va voturi să sfășie sistemul zidit de cele două jumătăți“.

Din manifest se vede mai departe, că Croația pune mare preț pe voința coronei, în contra cărei nu voiesce să întreprindă nimica și despre care este convinsă că dorește înainte de toate susținerea pactului dualistic.

Este foarte firesc lucru, că în direcțiunea acesta se vor concilia toate elementele de o ponderanță mai însemnată în ambele părți ale imperiului. Posibilitățile din afară nu trag mult în compănă, pentru că acele pot să fie; pot înse să lipsască, cel puțin pe un timp ore-care.

Întrebăm, ce vom face noi în împregiurările ce ni le arată perspectiva acesta întemeiată pe ceea ce este mai probabil, când noi ne izolăm de toate puterile din stat și noi nu avem nici un razim nici în lăuntru nici în afară?

Nu deducem mai departe concluziunile din premisele de mai sus; prezentăm situațiunea așa precum este și rugăm cu deosebire pe inteligența noastră să mediteze asupra situațiunii și să facă apoi ceea ce va afla că e bine să se facă.

Revista politică.

Ocupațiunea Bosniei și Erțegovinei este astăzi în fruntea ordinei zilei în totă presa din Austro-Ungaria.

Astăzi aducem ordinul de zi al comandei armatei de ocupațiune:

„Soldați!

„Răsboiul civil în forma cea mai înfricoșată, lupta religioasă și de rasă purtată cu mult fanatism la granițele

noștre, au silit sute de mii de fugari să caute scutiță dinaintea crudeleor urmăriri pe pământul austro-ungurec.

Mai Sa împăratul, preainaltul nostru beliduce, nevoind ca teritoriul său să devină arena nisuițelor straine anarhice, nevoind în fine a suferi nai departe în țările vecine turburările cari amenințau serios liniștea și siguranța noastră, în înțelegere cu toate țările europene și cu consimțământul Porții a hotărît a pune capet acestei stări fatale prin ocupațiunea Bosniei și Erțegovinei.

„Credincioși principiilor de loialitate, cari au fost tot-deuna simbolul politicii noastre, la noi și de astădată nu pofta de cucerire, ci grigia indispensabilă de binele nostru motivul, care ne demândă a trece peste granițele imperiului.

„Soldați! Problema voastră este clar desemnată!“

Aici se amintesc de cele ce s'au dis în proclamațiunea către populațiunea Bosniei și Erțegovinei în privința respectării tuturor drepturilor populațiunii și apoi continuă:

„Ascultarea ce ați dovedit cu bucurie tot-deuna față cu ordinele preainaltului nostru beliduce, disciplina voastră esemplară imi dau garanția cea mai sigură că voi fi în stare a-mi ține promisiunea dată.

„În executarea misiunii încredințate mie nu voi suferi nici un amestec și me voi scî opune opozițiunii ori din ce parte ar veni.

„Soldați! Problema voastră, nobilă și sublimă în scopurile sale este foarte grea!

„În urma raporturilor din țările în care intrați ve stau înainte marșuri osteniciose, ocrotire defectuosă, lipse și strapațe de tot felul.

„Me încred deplin în puterea voinței și perseveranței voștre; pentru voi nu e nici un obstacol destul de mare, ca să nu'l învingeți cu ușurință.

„Încă odată soldați! ve repetez nu ve duc la victorii, ve duc la lucru greu, îndepliniți'l în serviciul umanității și civilizațiunii.

„Cuvintele aceste de atâtea ori aplicate în mod abusiv, sub aripile vulturului duplu, să ajungă la autoritate îndoită, la nouă splendore și valoare adevărată. Philippovics.“

Ocupațiunea Bosniei și Erțegovinei se face după toate formele de drept, pentru că tratatul de pace este ratificat de împăratul și regele și tot așa și de celelalte puteri europene. Cât de îndelungă va fi ocupațiunea nu se scie. La totă întâmplarea ea va ține până împărăția osmanică va fi curată radical de toate relele de care este bantuită.

Colonelul Angelescu este denumit guvernator civil și militar al guvernului român în Dobrugia. Luarea în posesiune a Dobrugei se va face în totă forma numai după ce o vor fi părăsit Rușii. De o cam dată Angelescu a luat cu sine numai unsprezece ofițeri din statul major.

Corespondențe particulare

ale „Telegrafului Român.“

Alba-Iulia, 29 Iulie 1878. Dle Redactor! Eram ca ștudente la universitate. Atunci într'o zi convorbind cu un destins bărbat român despre indiferentismul și indolența românilor față de cauzele comune și ca eflus din acesta despre misera stare a cauzei noastre naționale, dânsul me apostrofă în modul următoriu:

— Dta ești Alba-Iulian, așa-e?

— Da.

— Ești dară din centrul, din inima Transilvaniei, — a Transilvaniei, care e sufletul românismului. Nu despera dară. Până când inima simte și bate, și eu ved că simte și bate, până atunci corpul încă trăiesce.

Frumoșe, poetice și însuflețitoare cuvinte erau aceste pentru mine tinerel Alba-Iulian cum eram atunci.

Trecură mulți ani de atunci.

Azi nu mai sum la universitate.

Azi locuiesc și trăiesc în Alba-Iulia, și pe lângă iluziunile mele frumoșe din tinerețe ar trebui să simt acum căldura bine-făcătoare și se aud bătăturile dulci și însuflețitoare ale — inimii românilor: Alba-Iuliei.

Să lăsăm trecutul, și în privința acesta să vedem impresiunile mele cele mai recente.

Nu de mult decurse în acesta ast-feliu atât de însemnată urbe a noastră restaurările oficanților magistratuali. Că cine s'a ales, aceea o scim deja și din prețuitul d-vostre diariu. Dar că spre câtă delectare și bucurie a Magiarilor, Sașilor, Jidovilor, și Țiganilor s'au purtat Românii la aceste restaurări, aceea publicul încă nu o scie. Să rămân înse numai eu amăgit în iluziunile frumoșe ale tinerețelor mele.

Una înse o însemn, și compatrioții mei și pentru cas analog chiar și alții bine să o noteze, că e a se distinge între cauze private și între cauze publice naționale, și că a lucra pentru cauză publică națională Română nu însemneză de loc a-și promova numai interesele personali privatisime. Solidaritate și conțelegere frățescă s'ar recere în atari casuri în procedura Românilor, și s'ar aștepta ca cei convinși despre imposibilitatea reușirii lor față de un alt Român sigur în reușirea lui, să recedă, și astfel să delature ori-ce înverșunare și desbinare între fiii nêmului seu cari au a sta umer la umer față de străin, și de altă parte a nu produce acel scandal rușinătoriu, ca în luptă de frate cu frate străinul să triumfe. Și dacă ore careva nu vre a fi stigmatizat de un atare Român care românitatea numai pe buze o poartă, cari de aprigi luptători naționali numai atunci să gîrăză când și până când pășirea ca atare Român îi folosese intereselor și aspirațiunilor private — atunci ferescă-se a striga chiar și în gură mare că nereușind el față de un alt Român, pôte că încă ceva mai Român decât el, la cutare-va post, nici nu mai vre să scie de vre'un interes sau vre-o cauză națională română.

Doră din acest trist punct de vedere au eselat fii români din inima românismului: din Alba-Iulia cu absența lor totală de la conferința națională ținută de ună zile în Sibiiu? Prea bunul și destinsul patriot român menționat la începutul acestor șire, cetind aceste, sigur ar esclama: nu, nu se pôte, ca atari indiviși să esiste în Alba-Iulia, centrul Transilvaniei, inima românismului.

Credința pe om îl fericesce, cred și eu dară, ca cel puțin prin credință să fii fericit.

Dar și sper, că în epocă când numele și gloria română își recăstigă strălucirea ei străveche pe pământul locuit de români nu va rămâne ca punct negru: Alba-Iulia.

Ca la ușă ne stau noușle alegeri de ablegați dietali; aicea e și restituirea postului de primariu orășenesc; aud că și comitetul încredințat cu administrarea fondului scolastic gr. or. după o paușă mortală de mai mulți ani încă în curând vré să-și deie semne despre existența lui; aicea e adunarea generală ținendă est an în Hepria de comitetul filial a asociațiunii transilvane; și aicea e și adunarea generală pentru fond de teatru român ținendă est an la noi; și încă multe altele ar mai fi toate urgente aci.

La aceste toate, d-le Redactor, apa se va destila, și cu permisiunea d-vostre se va puté apoi chiar și cristalisa. La revedere.

Alba-Iulianul.

Protocolle Congresului din Berlin.

Protocolul Nr. 1.

Ședința din 1 (13) Iunie 1878.

Puterile semnatare ale tratatului din 30 Martie 1856, hotărînd a esamina în comun într'același gând de interes general și într'același spirit de conciliare și de pace situațiunea ce rezultă în Orient din ultimele evinente, plenipotențiarilor Germaniei, Austro-Ungariei, Franciei, Mării-Britanii, Italiei, Rusiei și Turciei s'au întrunit, după invitațiunea ce li s'au adresat, de guvernul M. S. Împăratului Germaniei.

Se aflau față:

Pentru Germania: A. S. S. principele de Bismarck, cancelar al imperiului Germaniei;

Ex. S. D. de Bülow, secretariu de stat la departamentul afacerilor străine;

A. S. S. principele de Hohenlohe Schillingfürst, ambasadorul Germaniei la Paris;

Pentru Austro-Ungaria:

E. S. comitele Andrassy, ministrul afacerilor străine și al casei imperiale;

E. S. comitele Károlyi, ambasadorul Austro-Ungariei la Berlin;

E. S. baronul de Haymerle, ambasadorul Austro-Ungariei la Roma;

Pentru Franca:

E. S. D. Waddington, ministrul afacerilor străine;

E. S. comitele de Saint-Vallier, ambasadorul Franciei la Berlin;

E. S. D. Desprez, ministru plenipotențiar de I-a clasă, însărcinat cu direcțiunea afacerilor politice la ministeriul afacerilor străine.

Pentru Marea-Britanie:

E. S. the Earl of Beaconsfield, primul lord al tesaurului și prim ministru al Majestății Sale Britanice;

E. S. the Marquisul of Salisbury, ministru afacerilor străine al Majestății Sale Britanice;

E. S. lord Odo Russell, ambasadorul Angliei la Berlin.

Pentru Italia:

E. S. comitele Corti, ministrul afacerilor străine;

E. S. comitele de Launay, ambasadorul Italiei la Berlin.

Pentru Rusia:

A. S. S. principele Gortchacoff, cancelarul Imperiului Rusiei;

E. S. comitele Șuvaloff, ambasadorul Rusiei la Londra;

E. S. D. d'Oubril, ambasadorul Rusiei la Berlin.

Pentru Turcia:

E. S. Sadulah-Bey, ambasadorul Turciei la Berlin.

Plenipotențiarii întră în ședință azi Joi 13 Iunie, la 2 ore.

D. comite Andrassy ia cuvintul în acești termini:

Domnilor!

„Am onóre a ve propune de a încredința A. S. Si principelui de Bismarck președința lucrărilor Congresului. Nu e numai un us consfințit prin precedente, e într'acelaș timp un omagiu către Suveranul de a căruia ospitalitate se bucură într'acest moment reprezentanții Europei.

„Nu me îndoiesc de aprobarea unanimă ce va găsi această propunere. Calitățile personale ale principelui, înalta sa înțelepciune ne îgarantéză cea mai bună direcțiune pentru lucrările Congresului.

„Dlor, sunt sigur că me voi întâlni cu sentimentele d-vostre, constatând chiar de la începutul primei noastre întruniri urările călduroșe ce facem toți pentru curândă restabilire a M. S. Împăratului Vilhelm.“

Aceste cuvinte fiind primite de aprobarea cu grabire a tuturor plenipotențiarilor principele de Bismarck mulțamesce colegilor sei pentru simțimintele simpatice în privința Împăratului, exprimate în numele membrilor congresului de d. comite Andrassy, și se însărcina a duce la cunoștința Majestății Sale Împăratului această măturie. El primesce apoi președința, adăogând:

„Domnilor!

„Ve mulțămesc de ce mi-ați făcut dându-mi încredința acestei ilustre întruniri.

„În exercițiul funcțiilor la cari sunt chemat, contez pe concursul binevoitor al celor colegi ai mei, și pe indulgența lor dacă puterile mele n'ar egala tot deuna buna mea voință.”

Președintele procedează în acești termini la constituirea biroului:

„Ve propun ca secretariu al congresului pe d. de Radovici, ministrul Germaniei la Athena și ca ajutorul al secretariului, pe d. comit Mouy, primul secretar al ambasadei Franciei la Berlin, precum și pe d-nii Busch consilier actual de legațiune, baronul Holchtein, consilier de legațiune, și comitele de Bismarck, secretariu de legațiune. Propun asemenea a încredința direcțiunea arhivelor congresului dlui Bucher, consilier intim actual de legațiune la departamentul afacerilor străine al Germaniei.

Aceste propuneri fiind primite, membrii biroului sunt introduși și prezența Congresului. Președintele arată după aceea colegilor sei că secretariatul astfel constituit, va fi însărcinat a aduna și a supune la esaminarea lor documentele și împuternicirile ce membrii Congresului vor voi, pentru această, a depune la birou.

D-nii plenipotențiarilor remit împuternicirile lor secretariului, afară de Sadulah-Bey, care anunță că va depune pe ale sale și pe ale celorlalți doi plenipotențiarilor otomani la începutul viitoare ședințe, la care vor fi prezentați colegii sei Alecsandru-Carathodury-Pașa și Mehemet-Ali Pașa, cari n'au sosit încă la Berlin.

Principele de Bismarck cetesce după aceea discursul următoriu:

„Domnilor!

„Mai întâiu de toate, e de datoria mea a ve mulțami în numele Împaratului, stăpânul meu, pentru unanimitatea cu care toate Cabinetele au binevoit a răspunde la invitarea Germaniei. Este permis a considera această înțelegere ca un prim gagiu a fericitei împliniri a sarcinii noastre comune.

„Faptele cari au motivat întrunirea congresului, sunt prezente în memoria tuturor. Încă câtră finele anului 1876, Cabinetele își combinase silințele lor cu scop de a restabili pacea în peninsula Balcanică. Ele căutaseră într'același timp garanții eficace pentru a îmbunătăți sorta populațiilor creștine din Turcia. Aceste silințe n'au isbutit. Un nou conflict mai redutabil a izbucnit căruia aranjamentele de la San Stefano i a pus capăt.

„Stipulațiunile acestui tratat sunt în mai multe puncte de natură a modifica starea de lucruri după cum se află fixată prin convențiunile Europene anterioare, și ne am adunat pentru a supune opera de la San Stefano liberei discuții a Cabinetelor semnatare tratatelor dela 1855 și 1871. Trebuie să asigurăm, printr'o înțelegere comună și pe baza unor noi garanții, pacea de care Europa are atâta nevoie.”

Președintele dorește să adogă la cele ce a cetit câte-va observațiuni de procedură. El crede că, pentru a înlesni lucrările Congresului, ar fi bine să se decidă ca ori ce propunere, ori ce document, destinat a figura în protocol, să fie redactat în scris și cetit de membrii Congresului cari ar lua inițiativa lui. El crede a lucra în interesul sarcinii impuse înaltei adunări, propunându-i a trage, chiar de la începutul deliberărilor, ordinea lucrărilor sale. Pare că fără a se ține în urma paragrafelor tratatului care formeză obiectul discuțiunii, ar fi mai preferabil d'a așeza discuțiunile în ordinea importanței lor. Mai ales problema delimitării și organizării Bulgariei, care în acest punct de vedere va chema interesul Congresului; și președintele propune d'a deschide discuțiunile, ocupându-se în primul loc, cu ale stipulațiunilor de la San-Stefano, care se raport în particular la viitoarea organizare a Bulgariei. Dacă Congresul aprobă acest fel de procedură, președintele va dirige în conformitate cu deciziunea sa lucrările pregătitoare ale secretariului. Alteța Sa crede afară de această ședință și convițore, ca să dea plenipotențiarilor timpul de ași schimba unii

cu alții ideile lor. În fine nu se îndoiesc că plenipotențiarilor nu vor fi unanimi asupra necesității de a păstra secretul deliberărilor lor.

Toți membrii Congresului dau adesiunea lor la propunerile principelui de Bismarck.

Comitele Andrassy adage că primesce întreg punctul de vedere al Alteței Sale și că e mult de părere a se da prioritatea cestiunii bulgare.

Comitele Beaconsfield se pronunță într'același sens: privește ca esențial pentru soluțiunea greutăților prezente ca această cestiune să fie tratată fără întârziere cea dintăiu.

Președintele constată că proiectul de a începe discuțiunea cu cestiunea bulgară e adoptat cu unanimitate.

Comitele Beaconsfield, luând cuvântul arată că, înainte de a cerceta tratatul de la San Stefano, Congresul întimpină o cestiune preliminară de o extremă urgență adecă pozițiunea ce forțele rusesci ocupă în acest moment în vecinătatea Constantinopolului. Lordul Beaconsfield consideră această situațiune ca anormală și periculoasă. El aduce aminte că trupele rusesci s'au înaintat dincolo de linia fixată prin armistițiu, și semnalază prezența lor ca o primejdie pentru amândouă părțile în cauză, ca și pentru interesele Europei. Se teme de întrenarea la care pot fi espuse două armate atât de apropiate: un incident, o rumore, pot aduce cele mai mari calamități pōte chiar luarea Constantinopolului (the capture of Constantinople). Se întreabă dacă se cuvine ca Congresul să delibereze în prezența unor asemenea pericole, și regretând că silințele încercate de cabinetele interesate în sensul unui aranjament echitabil pentru amândouă părțile, n'a isbutit, chiamă asupra acestei cestiuni preliminare, atențiunea colegilor sei.

Principele de Bismarck, făcând a se observa că această cestiune nu i pare de natură a fi tratată în ședința din acea zi, în trebă, tot deodată, pe d-nii plenipotențiarilor ai Rusiei, dacă dorește a răspunde la cuvintele pronunțate de lordul Beaconsfield.

Principele Gorciakoff declară, că Rusia a venit să ia parte la Congres, cu intențiunea de a evita orice recriminațiune asupra trecutului. Alteța Sa ar pute dar intra în cercetarea motivelor și circumstanțelor cari au condus la tratatul de San Stefano: guvernul rusesc, ține mai înainte de toate, a înlătura obscuritățile și neîncrederele. Ţelul Împaratului Alecsandru, conform în gândul Majestății Sale, cu toate interesele europene, e de a da o existență autonomă, asigurată prin garanții eficace supușilor creștini ai Porței. Dacă, spre a obține acest rezultat, Congresul găsește alte mijloce, de cele ce au părut cele mai bune Rusiei, guvernul Împaratului le va esamina dar singurul seu țel, e, îl repetă, de a asigura și de a garanta cu eficacitate populațiilor creștine o existență autonomă.

Comitele Șuvaloff dorește a prezenta ore-cari obiecțiuni practice la cuvintele pronunțate de lordul Beaconsfield. Constatând mișcările înainte ale armatei rusesci, cari au avut loc mai cu samă în urma intrării flotei engleze în Bosfor, nobilul lord a insistat asupra pericolelor ce presintă procsimitatea forțelor rusesci și otomane. Comitele Șuvaloff ar pute cita multe exemple de pace definitive, tratate în timpul când cele două armate stau în liniile lor; dară a se opri asupra acestui punct, cel de al doilea plenipotențiar al Rusiei, arată ca o simplă întorcere la dispozițiunile primului armistițiu nefiind, negreșit, de natură a modifica opiniunea lordului Beaconsfield, ar fi vorba dară pentru armata rusă, de a se retrage cu mult mai mult înapoi. Comitele Șuvaloff espune greutățile, nevoile militare, și chiar pericolele unei asemenea mișcări. Starea actuală de lucruri n'a dat loc, de trei luni, la nici o ciocnire serioasă; n'ar fi ore de temut, din contră, ca retragerea armatei ruse să fie semnalul unor grave desordine? E. S. citază informațiuni, provenind din isvōre cari nu sânt rusesci, și, după cari, dacă trupele imperiale ar părăsi în acest moment pozițiunile lor, ar fi urmate de populațiunea creștină din Constantinople, care s'ar teme de cele mai mari primejdii. Al

doilea plenipotențiar rus adage că, în cele ce privește temerile, espimate de lordul Beaconsfield, în privința luării, fără veste, a Constantinopolului, acest pericol e cu totul depărtat, și această eventualitate e chiar imposibilă. E. S. e dar încredințat că retragerea armatei rusesci nu e în nimic necesarie pentru liniscea deliberărilor Congresului; e mă de temut, ca nu voind să amelioreze situațiunea, să se ajungă țelul contrariu.

D. d'Oubril se asociază cu totul la considerațiunile ce s'au espus.

Principele de Bismarck crede că plenipotențiarilor Mării-Britanii, vor găsi respunsul colegilor sei, ai Rusiei, destul de satisfăcătoriu, casă nu facă a depinde din cestiunea ce a pus, mersul regulat al deliberărilor Congresului. Alteța Sa nu pōte crede, afară de acesta, că cestiunea, în fasa în care se găsește acum pōte să intre în competența Congresului; cel puțin, guvernul germân, care a căutat, în timpul seu, a aduce un remediu acestei situațiuni, pe cât i-a fost cu putință, nu s'ar pute crede chemat a formula o judecată pe motivele ce ar pute regula purtarea celor-lalte guverne în ceea ce privește niște puncte în afară de sarcina actuală a înaltei adunări. El crede, că această cestiune ar fi trebuit, înainte de toate, să fie tratată directamente între reprezentanții Mării-Britanii și ai Rusiei; dispozițiunile împăciuitoare ale onora și ale celorlalți, promit că aceste întrevorbiri ar avē o soluțiune fericită, și numai în cazul contrariu, Congresul ar pute să încerce la una din ședințele viitoare, de a pune în înțelegere pe amândouă părțile interesate, printr'o mijlocire, pe care simțemintele pacifice ale înaltei adunări ar face-o eficace.

Lordul Beaconsfield, aderând la această părere, precum și toți plenipotențiarilor, președintele declară incidentele închis.

Președintele întreabă, dacă vre-unul din plenipotențiarilor are vre-o comunicațiune a face Congresului din partea guvernului seu.

Sadulah-Bey declară că nu pōte primi opiniunea espimată de d. comite Șuvaloff, că retragerea armatei ruse ar țiri pericole pentru populațiunea creștină din Constantinople. D. plenipotențiar al Turciei afirmă că forțele otomane, ce se află în capitală, sunt de ajuns ca să fie liniștea, și că ordinea publică nu e de loc compromisă. El adage, că din contra, prezența rușilor în vecinătate pune în pericol liniscea orașului.

Președintele arată d-lui plenipotențiar al Turciei că Congresul a pronunțat închiderea discuțiunii asupra punctului la care el a făcut alusiune, și e de părere că incidentul fiind închis, discuțiunea rămâne amânată asupra acestui obiect.

Alteța Sa propune după aceea, înaltei adunări, de a se întruni Luni viitoare, la 17, la două ore. Acastă dată e primită cu unanimitate.

Marchisul de Salisbury anuncie că și propune să supuie Luni, colegilor sei, cestiunea de a sci dacă Grecia trebuie să fie admisă la congres.

Principele Gorciakoff țice, că această cestiune i pare rezolvată prin chiar terminii convocării, care nu se adresază de cât puterilor semnatare ale tractatului de Paris. Alte state s'ar pute crede autorisate a cere asemenea participarea lor, dacă s'ar depărta de dispozițiunile convenite dela început.

Principele de Bismarck, rezervânduși opiniunea în privința acestui subiect, până când cestiunea va fi pusă de lord Salisbury, va fi formal supusă înaltei adunări, profită de ocaziune ca să întrebe de nu ar fi oportun ca membrii Congresului, cari ar voi să facă o propunere, să înformeze prealabil pe colegii lor, într'o ședință precedentă, sau, cel mai puțin, în sinul ședinței, pentru a evita discuțiuni neprevădate și necomplete. Propunerile conecse la cestiunile ordinei țilei, rezultând din discuțiune chiar, să fie esceptate.

Alteța Sa consideră, ca un principiu necontestabil, că minoritatea Congresului nu va pute fi îndatorată a se supune unui vot de majoritate. Dar lasă la aprecierea d-lor colegi ai sei, a decide dacă n'ar fi de folos în interesul lucrărilor, ca rezoluțiunile majorității privitoare la procedură, fără a atinge fondul, să pōtă fi privite ca decisiuni

ale Congresului, ori de câte ori minoritatea n'ar crede că va trebui să înregistreze o propunere formală.

D. Waddington se asociază cu opiniunea espimată de d. președinte în privința propunerilor neprevădate, pentru care membrii Congresului ar pute lua inițiativa. D. prim-plenipotențiar al Franciei e chiar de părere că ar fi de folos a se decide că orice propunere de această natură ar trebui să fie anunțată în ședința precedentă, fără a lăsa facultatea de a preveni numai în ajun. Acest ultim restimp pare Ecs. Sale prea restrins ca plenipotențiarilor să fie tot-deuna de ajuns pregătiți pentru o discuțiune adincă.

Principele de Bismarck apreciază justețea acestei observațiuni și se unesce cu totul cu dēnsa.

Marchisul de Salisbury țice, că reflexiunile d-lui prim-plenipotențiar al Franciei se aplică negreșit numai la propunerile substanțiale, iar nu la amendamente și cestiuni secundare.

Congresul dă în unanimitate adesiunea s'a la această procedură.

Semnați: V. Bismarck, B. Būlow, C. F. V. Hohenlohe, Andrassy, Károlyi, Haymerle, Waddington, Saint Vallier, H. Desprez, Beaconsfield, Salisbury, Odo Russell, L. Corti, Lawney, Gorciacov, Șuvaloff, P. D'oubril, Sadoullah.

(Va urma).

Varietăți.

* Convocatoriu. Subcomitetul despărțemintului al VIII de Alba-Iulia prin această aduce la cunoscința publică cumcă adunarea generală a acestui despărțemint se va ține în 30 Iuliu st. v. sau 11 August st. n. 1878 în comuna Hepria mureșană, și toți părținitorii culturii poporului român se invită a lua parte la această adunare.

Din ședința subcomitetului a despărțemintului VIII al Asociațiunei transilvane pentru literatura și cultura poporului român ținută în Alba-Iulia în 28 Iuliu 1878.

Ioane Pipoșiu m/p. Rubinu Patitia m/p. director. actuaru.

* (Principele Petru Karageorgevici), care a fost arestat de câtră agenții ministeriului de finance unguresc dimpreună cu tovarășii sei care erau armați până în crescet a fost pus în libertate alaltă eri, cu condițiunea înse ca se rămână internat pe moșia tatălui seu numită Bokszeg, în apropiere de Arad, până când guvernul unguresc va lua o otărîre asupra lui.

Se crede că dēnsul a trecut în Serbia prin România, de ore-ce au fost văduț cu cât-va timp mai nainte în Orșova, unde a petrecut mai multe zile sub numele de Nicola Nesits și țicea că voesce să mērgă în România unde are o moșie. În Serbia el a umblat mai mult prin cercurile Krajnei și Negotinului, și numai la 15 a. c. a aflat că e urmărit. Atunci fugi la Milanovatz, însă guvernul sērb telegrafa îndată autorităților să'l aresteze.

Pretendentul tronului află această, se deghisă dimpreună cu totă suita sa ca țōrani sērbi și străbătēnd prin munți și prin păduri ajunse până la țermul Dunării.

La strimtorile Dunării de la Islaz, aproape de malul sērb, es din alvia fluviului nisce stānci, care sânt locuite de pescari. Fugarii gāsiră aici o luntre, siliră pe pescari să le-c lase, și astfelu ajunseră la țermul unguresc. O despărțire de agenți ai ministeriului de finance unguresc observase totă această procedură, oprī pe principele și suita s'a când voi să desbarce la mal și ii conduse la primariul din comuna Szvinița unde principele își spuse numele și calitatea și se rugă să fie dus la Orșova. Atāt dēnsul cât și soții sei aveau un arsenal întreg de arme, puscă de sistem modern, revolvere, hangiare etc. Organele poli-

ției îi desarmară și le luară banii ce aveau la ei și care constau din 382 galbeni, mai multe sute de florini în hârtie și o sumă oarecare în argint. După ce constată identitatea principelui, sub-prefectul din Orșova îi cum-pără un rând de haine bune și îl trată după rangul său. Soții sei asemenea au fost puși în libertate.

* (Cântul Gintei Latine), tradus încă odată în limba ebraică. — D. Rabener, directorul orfelinatului Neuschatz din Iași a tradus și d-sa în limba antică ebraică Cântecul Gintei Latine spre a fi cunoscut coreligionarilor sei din România și a înaintat d-lui Alecsandri traducerea sa, cu următoarea epistolă:

„Iași în 30 Iunie 1878. — Stimabilului domn V. Alecsandri. — Mircești. — Traducând în limba antică ebraică „Cântecul Gintei Latine“, spre a fi cunoscut și coreligionarilor mei din România textual pentru care, juriul superior a conferit întâiul premiu laureatului poet român, ve rog să considerați această din parte-mi drept semn de omagiu triumfului dv. dela Montpellier, — asigurându-ve tot-odată că și Israeliții Români sunt foarte mândri vădându-ve în primul rang între glorioșii poeți de Gintă Latină. Îmi veți mai permite dar a ve oferi un exemplar imprimat din traducțiune, și me voi simți prea fericit onorându-mă răspunsul d-văstre de primire.

„Al d-văstre, cu înaltă stimă și considerațiune, — M. S. Rabener, directorul Orfelinatului I. Neuschatz, predicatoriu și membru onorific a mai multor societăți umane din Iași.“

Ilustrul nostru poet a răspuns prin următoarele:

„Mircești, 2 Iuliu 1878. — Domnule predicator. — Cu mare mulțămire am primit scrisoarea d-văstră, împreună cu traducerea ce ați făcut în limba antică ebraică a Cântului Gintei Latine. Nu me îndoiesc că această traducere trebuie să fie exactă, fiind lucrată de un om învățat în bogata limbă a Talmudului, însă regret foarte mult de a nu o pute înțelege și de a nu p- trunde frumsețea ei. Ve mulțămesc, domnule meu, pentru oferirea ce mi-ați făcut a unui exemplar imprimat al traducerei d-văstră, precum și pentru complimentele cuprinse în scrisoarea ce mi-ați adresat, și ve rog să primiți încredințarea distinsei mele considerații. — V. Alecsandri.“

„Presa“.

PARTEA SCIENTIFICĂ ȘI LITERARĂ.

Principii și fundamente de ortografie daco-română.

(Urmare).

Acest semn e dară pentru că are pe *z*, silaba scurtă. Am arătat că în literatura bisericăscă acest *z* încă a mai avut semnele înțonării; se află și înalt și greu. Deci semnul nostru numai atunci p- te fi perfect, dacă p- te reprezenta totdeodată și înțonările vocalelor schimbate.

Ce semne am puté dară crea? Me reîntorc la strămoșii noștri de câte-va vécuri.

Am arătat că strămoșii noștri din *z* slăven au făcut litera *z*, carea s'a primit de bună în atâte vécuri, și nime — barem după literatura bisericăscă nu a mai cercat să o facă altcum.

Deci sântem dedați cu litera acésta, și nu ni va păre lucru străin și nou, dacă vom primi semnul strămoșesc, cu care din *z* s'a făcut litera întregă.

În acest mod pentru *z* recomând semnul: \square o linie orizontală scurtă, carea în stânga are o linie perpendiculară mai subțire și mai scurtă.

În acest mod reînviem semnul vechiu al literaturii bisericăscă, pentru de a fi semn nou în literatura cu litere; continuăm ideile strămoșilor.

La combinarea acésta mi-a că- d- ut aminte arătătorul pe orlogiu, carele prin mișcarea sa în sus ori în jos arată ore deosebite.

Acest semn p- te fi și regulatoriu, arătătorul sonurilor înalte, și grele chiar ca și linia —. Însonul propus avem totdeodată și sennul ascuțit, și semnul greu, — deci at- erna dela pozițiunea lui ca să arete ton înalt ca silaba lungă, și ton greu asemenea silabă lungă, p. e. mamă, *z* este fără ton adecă silabă scurtă; aperi *z* este cu ton înalt; mână, *z* este cu ton greu, — și firesce că se p- te forma cât de frumos pentru tipar.

Semnul scurtării \vee nu are chemare să arete strămutarea sonului; afară de acésta, e nedepin, pentru că nu bagă în samă accentele de lipsă pentru sonul *z*, — și încât \vee s'ar primi de bun, atunci preste el e lipsă încă uneori de semnul ascuțit, arareori de semnul greu, căci numai așa se pot reprezenta schimbările înțonării. Dar cine ar puté dice că e frumos două semne pe o literă, și mai ales când al scurtării, nu are fundament nici după semnele altor limbi nici după natura sonurilor în limba noastră.

Acest semn se p- te pune pe toate vocalele, din cari s'a derivat *z*, și în acest mod putem susține și etimologia. Etimologiștii nu o pot duce mai departe ađi cu ortografia fără semnele trebuincioase, cari să arete sonurile și înțonările.

Încât fonetismul cel mai rigoros ar deveni la putere, atunci pentru *z*, trebuie să se formeze literă nouă.

Față cu *a*, formarea nu ar fi grea, pentru că punctul din cornul lui *a* l'aș străforma în semnul primit \square , adecă ar rămâne *a* latin cu capul din *z*. Însă formarea acésta ar fi grea față de celelalte vocale, — și pelângă asta mai trebuie să se pună semnele înțonării.

Dar din evangeliul citat se vede că mai multe sute de limbi se scriu cu litere ca în acele limbi, vocalele încă și strămută sonurile, și nime s'a încercat ca între literile latine să introducă vocale nouă, adecă litere nouă pentru sonurile schimbate, — și acésta nu am puté-o face nici cu vocalele noastre.

Ar mai merge, dacă *z* s'ar nasce numai din *a*, dar critica literară ni-a spus că în literatura bisericăscă nu s'a putut desvélî limba deplin, pentru că numai prin *z*, ori din ce vocală, nu s'a considerat etimologia, după cum ar fi trebuit pentru desvoltarea limbei.

(Va urma.)

Sciri ultime.

(După „S. d. T. B.“)

Viena, 31 Iuliu n. Fóia oficială anuncie: În urma ordinului împărătesc în anul acesta nu vor avé loc exercițiile rezervelor din ținutul comandelor generale din Agram și Sibiu.

Viena, 31 Iuliu. După însciințări oficiale în Seraievo domnesce anarhie completă. Guvernatorul și comandantul superior, cari fugiră fură prinși și aduși înapoi. Mazhar pașa fu destituit și înlocuit de guvernator cu Ha fiz pașa comandant superior. Casa lui Mazhar și arsenalul au fost prădate. S'a încins o luptă sângeróasă între popor (plebe) și organele de securitate.

„Polit. Corr.“ anuncie din Seraievo: Și Stafiz pașa e prins și casa lui prădată.

Berlin, 31 Iuliu n. Principele de corónă a ratificat tratatul de Berlin. Schimbarea ratificațiunilor se va face sâmbătă.

Brood, 31 Iuliu n. Philipovics — fost eri în Broodul turcesc și ađi s'a dus la Dervent și din partea autorităților turcesci a fost primit foarte cordial. Primarii comunelor au accentuat, populațiunea locuind destul de aproape de graniță, cunosce bunătatea și drépta administrațiune a Austriei și de aceea caută cu linisce și încredere asupra evenimentelor.

Constantinopole, 31 Iuliu n. Sultantul a trimis (după cum afirmă „Polit. Corr.“) consiliului de ministri o scrisóre, în care se exprimă: condițiunile statorice în privința ocupațiunei austriace trebuiesc susținute.

Înarmările ligei albanese contra Serbilor și Montenegrenilor iau dimensiuni amenințătoare.

Bursa de Viena

din 31 Iulie n. 1878.

Metalițele 5%	64 —
Împrumutul naț. 5% (argint)	65 65
Împrumutul de stat din 1860	114 60
Acțiuni de bancă	823 —
Acțiuni de credit	262 25
London	114 95
Argint	100 15
Galbin	5 41
Napoleon d'aur (poli)	9 19
Valuta nouă imperială germană	56 60

Estras din fóia oficială „Budapesti Közlöny.“

Licitațiuni: în 27 Aug. și 27 Sept. imobil. lui Iosif Grosz în Petroșeni (jud. cerc. Hațeg); în 1 Aug. imobil. lui Nistor Bunie în Mercuria (trib. Sibiu); în 13 Aug. și 18 Sept. imobil. rémasului după Oprea Barbu în Satu lung (trib. Brașov); în 21 Aug. și 30 Sept. imobil. lui Moise și Mariei Neagu în Calbor; în 5 Aug. imobil. și mobil. lui Frideric Polder în Sighișóra (jud. cerc.); în 21 Aug. și 21 Sept. imobil. lui Gavril Bota în Nepos (jud. cerc. Năsăud); în 24 Aug. și 24 Sept. imobil. lui Mihai și Ecaterinei Schneider în Marpod; în 3 Aug. imobil. lui Ilié și Ioan Monișor în Timbaș (trib. Sibiu); în 24 Aug. și 24 Sept. imobil. rémasului după Ioan Deesi și soției sale în Cluj (tribunal); în 17 Aug. și 21 Sept. imobil. lui Ioan a lui Simeon Antal în Toplița rom; în 17 Aug. și 21 Sept. imobil. lui Gregorie Croita și soji în Toplița rom (jud. cerc. Reghin Săsesc); în 9 Aug. imobil. lui Ladislau Petul în Baia-Mare (jud. cerc.). —

Nr. 107/1878.

CONCURS

La gimnasiul public român de religiunea gr. or. precum și la scóla comercială publică română gr. or. au devenit vacante următoarele posturi de profesori:

1. Doué posturi de profesori gimnasiali pentru filologia clasică (l. latină și elină).
2. Un post de profesor la scóla comercială pentru sciințele mercantile.

Pentru ocuparea acestor posturi se escrie concurs cu termin până la 15/27 August a. c.

Concurenții vor adresa petițiunile lor cătră subscrisa eforie scolară instruite cu documentele:

a) că sânt de naționalitate români și de religiune gr. or.; b) că au purtare politică și morală bună, c) că sânt sănătoși; d) că în sensul statutului organic al Metropoliei române gr. or. din Ungaria și Transilvania și al regulamentului provisoric al archidiecesei transilvane pentru esaminarea candidaților de profesură la scólele secundare române confesionale, au absolvit concurenții la gimnasiu, facultatea filosofică la vre-o Universitate din patrie sau din străinătate; iară concurenții la scóla comercială vr'o academie comercială din patrie (Austro-Ungaria).

Salariul pentru fie-care din aceste posturi este în anul prim (de probă) 700 fl. v. a. După ce va depune candidatul esamenul de profesură prescris de lege va obține salariul anual sistemizat cu 800 fl. v. a. cu prospect de înaintare la timpul seu în 900 fl. v. a. și cu drept de pensionare.

Brașov în 16 Iuliu 1878 v.

Eforia scólelor centrale române gr. or.
1—3

CONCURS.

La scóla capitală normală dela biserica sântei Adormiri a Maicei Domnului din Satulung, protopresbiteratul Brașovului I, au devenit două posturi învețătorești, pentru a căror ocupare se escrie concurs, cu termin până la 20 August a. c.

Salariul anual pentru unul este 250 fl. v. a. cu prospect de a se înmulți salariul tot la câte 5 ani de serviciu cu câte 50 fl. v. a. și pe lângă îndatorire, ca pentru aceste se țină ambii învețători prelegerile trebuincioase și la scóla de repetițiune.

Doritorii de a ocupa vre-unul din premenționatele două posturi învețătorești sânt avisați a-și așterne subscrisului comitet suplicele lor adrese cătră reverendisimul domn protopresbiter Iosif Barac în Brașov și instruite în sensul Statutului organic cu atestat de ptez și cu testimonii școlastice, că au absolvat cel puțin 4 clase gimnasiale și cursul pedagogic sau teologic și că au depus esamenul de calificatiune.

Satulung, 2 Iuliu, 1878.

Comitetul parochial al bisericii sântei Adormiri.

Radu Popea m. p.
parochu și președinte.

2—3

Nr. 48.

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de învețătoriu și capelan, ambele combinate în comuna Vaideiu, protopresbiteratul Oréștiei, prin acésta se escrie concurs cu terminul până la 14 Septembrie 1878.

Emolumentele sânt:

1. 220 fl. v. a. salariu din venite alodiale;
2. quartir liber, cu grădină de legumi lângă scóla în estensiune de 553 org. \square , 4 orgii lemne de foc aduse în locuință; —
3. $\frac{1}{3}$ parte din toate venitele parochiei gr. or. Vaideiu clasa II, cari din urmă computeate fac 200 fl. v. a.

Doritorii de a ocupa acest post au a 'și adresa concursese lor, bine instruate la oficiul protopresbiterat al Oréștiei; dovedind că sânt teologi absolúți, că au depus esamen de calificatiune, că posed calificatiunea prescrisă prin statutul organic, în fine că sânt juni necăsătoriți. —

Vaideiu în 11 Iunie 1878. —

Comitetul parochial în conțelegere cu protopresbiterul. —

Ioan Basarab m. p.
paroch gr. or. preș.

3—3

Sz. 1586/1878
szbiró.

CONCURS.

Pentru întregirea postului de notariu în comuna mare Gurariului se deschide prin acésta concurs până inclusive 25 August 1878 st. n.

Emolumentele împreunate cu acest post sânt 400 fl. salariu, quartir liber și tacelele obicinuite pentru scriptele privaților.

Doritorii de a ocupa acest post vor avé a-și așterne rugările lor instruite în sensul art. de lege XVIII ex 1871 în terminul mai sus la pretorele cercului.

Săliște 23 Iuliu 1878.

3—3 Pretorele cercuale.